

[Sønderby]

steringer i landbruget på 2,5–3 mia kr. Disse investeringer skal hjælpes lidt på vej med en miljøstøtteordning med 25 pct. statsstøtte, men trækker man 25 pct. fra 3 mia kr., er der stadig væk godt 2 mia kr., som landbruget selv skal investere.

Vi mener, at man fra landbrugets side positivt er gået ind i at løse de nitratproblemer, som nævnes i bemærkningerne til beslutningsforslaget. Landbruget skal selv investere omkring 2,5 mia kr., og derfor mener vi fra venstres side ikke, at man yderligere skal belaste landbrugets økonomi med det, som forslaget går ud på: en afgift på 1 kr. pr. kg kvælstof.

Man kan selvfølgelig da sige, at på et tidligere tidspunkt har socialdemokratiet været fremme med et forslag om 6 kr. pr. kg, og det er da i hvert fald en reduktion i forhold til de forslag, som socialdemokratiets ordfører, fru Ritt Bjerregaard, på et tidspunkt var ude med. Men ikke engang 1 kr. mener vi er rimeligt – fordi der bliver foretaget så store investeringer af landbrugets egne midler.

Men som vi har sagt i forbindelse med miljøstøtteordningen – og det er det, man bruger som begrundelse for at fremsætte forslaget – er vi villige til i forbindelse med finansloven for 1987 at diskutere, hvordan man får finansieret miljøstøtteordningen i 1987, 1988 og 1989.

På baggrund af disse bemærkninger skal jeg på venstres vegne afvise forslaget og love forslagsstillerne, at der ikke er behov for at få det gennemført, fordi vi fra venstres og fra regeringens side vil finde en finansiering af lovforslag nr. L 71, som man nævner i bemærkningerne, uden en sådan afgift.

Leif Hermann (SF):

På sin vis er det lidt ejendommeligt, at vi nu står her i salen og skal diskutere spørgsmålet om en kunstgødningsafgift. Uden at jeg vist røber nogen hemmeligheder, kan det afsløres, at det spørgsmål i adskillige møder i folketingets miljøudvalg har været fremme i forreste række som et spørgsmål vedrørende finansieringen af det nok så berømte L 71, landbrugsmiljøstøtteleven.

Men vi er ikke – indtil nu da – kommet ret meget videre i spørgsmålet om finansieringen for årene 1987, 1988 og 1989. Derfor er det da rimeligt, at vi endelig er nået frem

til at førstebehandle socialdemokratiets beslutningsforslag, der jo unægtelig har haft en noget vaklende tilværelse på folketingets dagsorden med først at være der, så blive taget af, så være der igen og så blive taget af, for sluttelig at blive førstebehandlet i dag.

Ideen med at bruge afgifter på områder, hvor vi mener der er tale om forurening, er rigtig. Det skal ikke være nogen hemmelighed, at vi i socialistisk folkeparti meget gerne havde set introduceret et egentligt afgiftsstyringsprincip i miljøpolitikken, sådan at vi på områder, hvor det ikke rigtig kan lade sig gøre at regelstyre – dels fordi det ikke kan kontrolleres, dels fordi det næppe er muligt at udforme reglerne så detaljeret, at de kan overholdes – kan bruge afgifter. Det gælder eksempelvis bekæmpelsesmiddelområdet, hvor en afgiftsstyring kunne komme på tale.

Det vil altså sige, at vi nok ud fra vor principielle holdning kunne have ønsket os en egentlig styrende afgift, der så samtidig kunne have finansieret de investeringer, vi pålægger landbruget. Det har imidlertid ikke været muligt, og derfor må vi sige: godt, vi vil have introduceret princippet om afgiftspålæg. Vi vil have introduceret det princip, at man kan gå ind med en sådan afgift, og så må vi i første omgang finde os i, at denne afgift er af rent finansiell karakter.

Nu er det på den anden side heller ikke vores opgave at fylde penge ned i den borgerlige regerings statskasse. Det indebærer, at vi naturligvis må sikre os, at denne afgift ikke bare indgår i det almindelige, store hele, som statskassens indtægtsside jo er. Vi vil sikre, at afgiften bruges til finansiering af de aktiviteter, der er en nødvendig følge af det såkaldte NPO-forlig, herunder loven om landbrugsmiljøstøtte.

Jeg kan ikke lade være med, nu jeg er heroppe, at gøre et par bemærkninger til hr. Sønderby. Man kan ikke rigtig være det bekendt, siger hr. Sønderby næsten, når nu landbruget selv kommer med investeringer på 2,5–3 mia kr. Princippet om, at forurenere betaler, må vi nok også fastholde, når det drejer sig om landbruget. Og for så vidt vi fastholder det princip, må vi også kunne sige, at her er faktisk nogle problemer, som en hel branche står over for, og derfor er det rimeligt nok at pålægge branchen som sådan disse udgifter.